

الباب السابع من الواحد السابع ينبغي لمن يدرک "من يظهره..."

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب السابع من الواحد السابع ينبغي لمن يدرک "من يظهره الله" ان يسئل من فضله ان شاء و من عليه فليشرفن مقعه بتراب نعليه.

ملخص این باب آنکه همین قسم که کینونیات کل وجود بالنسبه بشمس وجود مثل شیخ در مرآت است
کذلک مشاهد کن حد کل شیء را و بدانکه هیچ نفسی عند الله و عند اولی العلم اعز از شجره حقیقت نبوده و
نیست و از آنجائی که ظاهر میشود بر صرف ربوبیت و کل نتوانند چونکه نمی بینند واقع را از برای او ساجد
شد امر شده در یوم قیامت که یوم ظهور او است کل از فضل او طلب نمایند آنچه سبب عز ایشان گردد لعل
از ثمره وجود که لقاء او است کل محروم نگردند

زیرا که غیر از این سبیل از برای کل نیست و نه این است که نظر باقتران کنی زیرا که اگر کل ما سوی الله
آنچه که از قبل خلق شده و آنچه بعد امکان دارد باین نوع عز ثمره وجود خود را اخذ نمائی هر آینه معادل
نمیشود با تسع تسع عشرانی از او زیرا که شیئیت کل از او است چگونه توان قرین ذکر نمود ذکر او را
بذکر دون او و همچنین در کل شئون این سر حقیقت را جاری کن تا آنکه از مبدأ کل خیر محتجب نگردی

اگر چه این امر اعز است از هر شیئی ولی اگر ظاهر شود آن با قدرت که تواند درک نمود چنانچه عبادی که
باسم تغمص قیص عزت را پوشیده نتوانید چگونه میشود در حق او توانید درک نمود

ORIGINAL

AUDIO

این از برای این است که اگر بر غیر آن ظهور ظاهر گردد لعل هیچ نفسی از ثمره وجود خود محتجب نگردد و
الله یمن علی من یشاء من عباده انه کان ذا فضل عظیماً

